

Arrest

nr. 89 112 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 20 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoeker steunt zijn asielaanvraag volledig op dezelfde motieven die door zijn vader T.H. (RvV 102 716) werden uiteengezet in het kader van diens asielaanvraag.

Inzake verzoekers ouders werd bij arrest nr. 89 111 van 4 oktober 2012 als volgt beslist:

“Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, afdoende weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. Zij beperken zich in wezen tot een verwijzing naar het rapport "The Kanun in present-day Albania, Kosovo and Montenegro" van het International Centre for Minority Studies and Intercultural Relations van 2004, waaruit blijkt dat het Albanese gewoonterecht uitdrukkelijk de vendetta tolereert en deze als gevolg van de corruptie van de Albanese autoriteiten en het wantrouwen ten aanzien van de Albanese justitie nog steeds actueel is in Albanië, en een verwijzing naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier, waarin wordt gesteld dat in Albanië een stijging wordt vastgesteld van het aantal families die in een bloedvete verwickeld zijn geraakt en de Albanese autoriteiten niet altijd bij machte zijn om een afdoende bescherming aan hun burgers te bieden, waarmee zij echter niet vermogen de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen. Dat bloedwraak in Albanië nog frequent voorkomt en de bescherming van de Albanese autoriteiten aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete in bepaalde gevallen ontoereikend is, betekent immers niet dat verzoeker en zijn familie persoonlijk in een bloedwraak zouden verwickeld zijn en dat zijn relaas waarheidsgetrouw is.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië."

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER